

200706944/1.

Datum uitspraak: 1 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/34187 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Roermond, van 24 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 september 2007, verzonden op 25 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 september 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

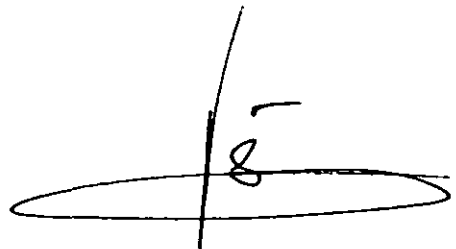
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2007

343-558.

Verzonden: 1 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

7. Sep. 2007 8:30
31. Aug. 2007 11:42

pv den bosch
VR

Nr. 4583 P. 20/30
Nr. 3532 R. 2/2

(5)

Postadres Postbus 1230
6201BE MAASTRICHT

Regio Limburg-Zuid
Korpsonderdeel 24 Divisie Regionale Vreemdelingenrecherche
Behandeld door J.G.J. Baumans
Telefoon 048 - 400 59 25
Fax 048 - 400 59 29
V-nummer / Zaak 1 Zaak - 30/08/2007
Datum 31/08/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Limburg-Zuid	
registratie	GIM
in NOB	446
datum	03/09
NO	
aanvraag nr.	31 AUG 2007
aanvraag	
controle	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jacob Gerardus Johannes Baumans, inspecteur van het regionaal politiekorps Limburg-Zuid, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

Ingekomen ter kennis
van de
Sector Bestuursrecht

doorhaling
ggg

de vreemdeling: ~~zich noemde~~

Achternaam
Voorna(n)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Sovjetunie
Nationaliteit(en) : Armenië, Burger van
Geslacht : mannelijk

alias: AKPEROV,
Rafik
* 06 juni 1961
V: 20.0750.5024

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliases
- onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Haaren
Datum : 31/08/2007

V.nr

Pagina 1 van 2

Tijd

: 09:50 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de Inspecteur,
J.G.J. Baumann

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgerukt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 812 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

Ingekomen bij 2007
van de Rechtspraak Federaal
sector Bestuursrecht
- 7 SEP. 2007

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND
Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

Proc.nr. : AWB 07/34187

Inzake : volgens zijn verklaring geboren op _____ of op _____
en van Armeense dan wel van Azerbeidzjaanse
nationaliteit, verblijvende op de Detentieboot "Stockholm" te
Rotterdam,
hierna te noemen: eiser,
gemachtigde mr. P.A.E. Engelen, advocaat te Kerkrade,
tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

Op 31 augustus 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en
onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 3 september 2007 is namens eiser beroep ingesteld.
Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt dit beroep
tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 12 september 2007, alwaar
eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd.
Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw L.M.F.
Verhaegh. Als tolk in de Armeense taal was aanwezig mevrouw S. Abasova.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting met toepassing van artikel 8:64 van
de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geschorst teneinde verweerder in de
gelegenheid te stellen nadere informatie te verstrekken.

Bij faxbericht van 13 september 2007 heeft de gemachtigde van eiser nadere
informatie ingezonden.

Verweerder heeft bij faxbericht van 14 september 2007 de gevraagde informatie
verstrekt. De gemachtigde van eiser heeft eveneens op 14 september 2007 een
schriftelijke reactie ingezonden.

Bij schrijven van 14 september 2007 heeft de rechtbank nadere vragen aan verweerder gesteld.

Verweerder heeft bij faxbericht van 17 september 2007 de gestelde vragen beantwoord. De gemachtigde van eiser heeft bij schrijven van 18 september 2007 een schriftelijke reactie ingezonden.

Beide partijen hebben toestemming verleend als bedoeld in het vijfde lid van artikel 8:64 van de Awb om uitspraak te doen zonder behandeling van het beroep ter nadere zitting, waarna de rechtbank het onderzoek heeft gesloten en de uitspraakdatum heeft bepaald op heden.

II. OVERWEGINGEN

De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat de gronden dat eiser niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats, zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn en dat hij zich heeft bediend van een of meerdere aliases ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd. Bovendien verblijven zijn echtgenote en kinderen eveneens in Nederland en volgens het beleid van verweerder worden gezinnen niet gescheiden uitgezet. De omstandigheid dat er – vanwege de psychiatrische problemen van eiser – spanningen zijn tussen eiser en zijn echtgenote wil niet zeggen dat er geen sprake is van een gezinsleven tussen eiser en zijn echtgenote en kinderen. Voorts zijn er door eiser vraagtekens geplaatst bij het zicht op uitzetting.

De rechtbank overweegt als volgt.

Verweerder heeft eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld. Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser:

- niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven;
- zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn;
- zich heeft bediend van een of meerdere aliases.

De rechtbank is van oordeel dat de grond dat eiser geen vaste woon- of verblijfplaats heeft geen stand kan houden. Hiertoe overweegt de rechtbank onder verwijzing naar een eerdere uitspraak van deze rechtbank (AWB 04/39083) dat niet in geschil is dat eiser in het asielzoekerscentrum (AZC) te Heerden verbleef, terwijl op geen enkele wijze uit de stukken is gebleken dat het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers heeft besloten hem verdere opvang en

voorzieningen te onthouden. De grond dat eiser zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden kan naar het oordeel van de rechtbank echter wel standhouden. Hiertoe wordt overwogen dat het door eiser ingestelde beroep tegen de afwijzing van de hernieuwde asielaanvraag op 19 juni 2007 ongegrond is verklaard. Derhalve had eiser onmiddellijk na deze uitspraak Nederland dienen te verlaten. Voorts kan ook de grond dat eiser gebruik heeft gemaakt van een alias in rechte stand houden. Uit het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van 27 augustus 2007 blijkt immers dat eiser in Duitsland bekend was onder een andere naam. Derhalve heeft eiser gebruik gemaakt van een alias. De omstandigheid dat eiser dit alias, zoals gesteld uitsluitend in Duitsland heeft gebruikt en niet in Nederland, doet aan het feit als zodanig niets aan af.

Nu de overige gronden verder niet bestreden zijn, vormt het vorenstaande voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

De rechtbank overweegt verder als volgt.

Uit het proces-verbaal van bevindingen van de vreemdelingenpolitie van regiopolitie Limburg Zuid van 13 september 2007 blijkt dat eiser op 28 juli 2001 in Nederland asiel heeft aangevraagd. Hierbij was hij niet in het gezelschap van zijn echtgenote en kinderen. Op 4 april 2005 heeft de echtgenote van eiser, samen met drie dochters asiel aangevraagd en op 20 juni 2007 heeft hun zoon asiel aangevraagd in Nederland. Voorts blijkt uit het proces-verbaal dat het beleid van het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers is om echtparen en kinderen die niet gelijktijdig Nederland in reizen, zoveel mogelijk gezamenlijk in de opvang onder te brengen. In het onderhavige geval gaf eiser aan dat hij niet samen met zijn echtgenote en kinderen in één AZC ondergebracht wenste te worden. Derhalve hebben de echtgenote van eiser en hun kinderen tot 15 maart 2007 in een ander AZC verbleven dan eiser. Vanaf 15 maart 2007 waren zowel eiser, zijn echtgenote en hun kinderen woonachtig in het AZC te Heerlen. Eiser woonde echter tot aan zijn staandehouding, op eigen verzoek, afzonderlijk op een kamer in een ander gebouw op het terrein dan waar zijn echtgenote en kinderen woonden. Bij schrijven van 17 september 2007 heeft verweerder aangegeven dat het beleid dat is weergegeven in onderdeel A4/6.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) van toepassing is. Hieruit blijkt, voor zover thans van belang, dat indien het hoofd van een gezin uit Nederland moet worden verwijderd, als algemene regel geldt dat de tot zijn gezin behorende vreemdelingen, aan wie het niet of niet langer krachtens een van de bepalingen van artikel 8 van de Vw 2000 is toegestaan om in Nederland te verblijven, zoveel mogelijk met het hoofd van het gezin verwijderd dienen te worden. Indien al dan niet door toedoen van een gezinslid gezamenlijk vertrek van het gezin niet mogelijk is, kan gescheiden verwijdering pas plaatsvinden nadat de zaak is beoordeeld en getoetst door de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V). Verweerder stelt zich op het standpunt dat nu eiser te kennen heeft gegeven niet samen met zijn echtgenote en kinderen te willen worden ondergebracht in een AZC en feitelijk in een ander gebouw op het AZC heeft gewoond, er geen sprake is van een gezinsleven tussen eiser en de andere gezinsleden. Derhalve is door toedoen van eiser gezamenlijk vertrek met andere gezinsleden niet

mogelijk en kan gescheiden verwijdering van eiser plaatsvinden. Inmiddels heeft verweerder aan het Bureau Bijzonder Vertrek van de DT&V om officiële toestemming gevraagd om eiser te kunnen uitzetten en is de aanvraagprocedure tot afgifte van een laissez-passer voor Azerbeidzjan gestart.

Ten aanzien van de vraag of er zicht op uitzetting bestaat en de in dat kader namens eiser naar voren gebrachte grief dat er wel sprake zou zijn van een gezinsleven tussen eiser en zijn echtgenote en kinderen overweegt de rechtbank als volgt.

Uit het proces-verbaal van bevindingen van de vreemdelingenpolitie van regiopolitie Limburg Zuid van 13 september 2007 blijkt dat eiser al langere tijd gescheiden van zijn gezin leefde. Hetgeen daar zijdens eiser tegenover is gesteld acht de rechtbank onvoldoende om de inhoud van het proces-verbaal als zijnde onjuist ter zijde te stellen dan wel de daaruit door verweerder gemaakte gevolgtrekkingen voor kennelijk onredelijk te houden.

Indien en voor zover eisers verzet tegen gescheiden uitzetting dient te worden opgevat als een beroep op artikel 8 EVRM dan wel het op dit artikel gebaseerde bepaalde in sub e van het eerste lid van artikel 29 van de Vw 2000, overweegt de rechtbank dat rechtens niet vaststaat dat er sprake is van een situatie die de genoemde wetsartikelen beogen te beschermen, zodat reeds daarom niet gezegd kan worden dat zicht op uitzetting deswege ontbreekt. De beoordeling van die vraag kan te zijner tijd bij eventueel aan te wenden rechtsmiddelen tegen de daadwerkelijke uitzettingshandeling aan de orde worden gesteld. Voorts staat niet vast dat niet voldaan is aan de criteria zoals opgenomen in het beleid vastgelegd in onderdeel A4/6.1 van de Vc 2000. Immers heeft verweerder inmiddels om officiële toestemming verzocht bij het Bureau Bijzonder Vertrek van DT&V voor afzonderlijke uitzetting van eiser en een weigering van voormelde dienst ligt niet voor. Derhalve kan niet gezegd worden dat deswege het zicht op uitzetting ontbreekt.

Gelet op het vorenstaande kan vooralsnog, naar het oordeel van de rechtbank, niet gesteld worden dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Het vorenstaande maakt dat de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 in rechte stand kan houden en het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Vorenstaand oordeel brengt met zich dat een grondslag voor toekenning van schadevergoeding ontbreekt.

Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. L.M.J.A. barones van Hövell tot Westerflier-Dassen in tegenwoordigheid van mr. I.H. Verzijl als griffier en uitgesproken in het openbaar op 24 september 2007.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt **één week** na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 25 SEP 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Namens appellant werd nadere informatie aan de rechtbank gezonden op

13 september 2007. Verweerder heeft bij faxbericht d.d. 14 september 2007 de gevraagde informatie overgelegd. De gemachtigde van appellant reageerde hierop op 14 september 2007.

Bij brief d.d. 14 september jl. heeft de rechtbank nadere vragen aan verweerder gesteld. Verweerder reageerde op 17 september 2007. De gemachtigde van appellant reageerde hierop bij brief d.d. 18 september 2007.

De rechtbank deed daarna uitspraak p 24 september 2007.

Grieven

Grief 1.

De eerste grief richt zich tegen de volgende overweging door de rechtbank: "indien en voor zover eisers verzet tegen gescheiden uitzetting dient te worden opgevat als een beroep op artikel 8 EVRM dan wel het op dit artikel gebaseerde bepaalde in sub e van het eerste lid van artikel 29 van de Vw 2000, overweegt de rechtbank dat rechtens niet vaststaat dat er sprake is van een situatie die de genoemde wetsartikelen beogen te beschermen, zodat reeds daarom niet gezegd kan worden dat zich t op uitzetting deswege ontbreekt."

In artikel 29 van de Vw is sprake van 'feitelijk behoren tot het gezin'. Deze voorwaarde komt in artikel 8 EVRM niet voor. Artikel 8 EVRM beschermt het gezinsleven waarbij niet de voorwaarde gesteld wordt dat er sprake dient te zijn van feitelijke samenleving of anderszins feitelijk behoren tot een gezin. De rechtbank miskent daarmee dat artikel 8 EVRM ook geldt voor echtelieden die niet feitelijk samenleven, maar wel een gezinsband onderhouden.

Verweerder bestrijdt niet dat er sprake is van een huwelijk tussen appellant en zijn echtgenote die eveneens in Nederland verblijft. Verweerder betwist ook niet de familierelatie tussen appellant en zijn kinderen die in Nederland verblijven. Evenmin bestwist verweerder dat van uitzetting van de gezinsleden van appellant vooralsnog geen sprake is, omdat zij nog in de procedure zijn betreffende hun verblijfsstatus in Nederland.

Daarmee staat vast dat de uitzetting van appellant een ex artikel 8 EVRM ongeoorloofde aantasting is van het familieleven van appellant. De rechtbank miskent dit. Artikel 8 EVRM verzet zich met andere woorden tegen uitzetting van appellant, waardoor er geen sprake kan zijn van een reëel zicht op uitzetting, waardoor de inbewaringstelling onrechtmatig is.

Grief 2

Grief twee richt zich tegen de navolgende overweging door de rechtbank: "voorts staat niet vast dat niet voldaan is aan de criteria zoals opgenomen in het beleid vastgelegd in onderdeel A4/6.1 van de Vc 2000".

De rechtbank beoordeelt onjuist hetgeen in onderdeel A4/6.1 Vc is neergelegd. Krachtens het beleid zoals neergelegd in A4/6.1 Vc is gescheiden uitzetting alleen dan mogelijk indien de betreffende zaak is beoordeeld en getoetst door DT&V.

Uit de gedingstukken blijkt enkel dat verweerder **verzocht** om toestemming bij het Bureau Bijzonder Vertrek van DT&V. De rechtbank overweegt desbetreffend: "immers heeft verweerder inmiddels om officiële toestemming verzocht bij het Bureau Bijzonder Vertrek van DT&V voor afzonderlijke uitzetting van eiser ...". Van een beoordeling door (Bureau Bijzonder Vertrek van) DT&V en/of toets blijkt niet uit de stukken, doch enkel van een verzoek hiertoe.

Verweerder handelt daarmee in strijd met hetgeen betreffende gescheiden uitzetting als beleid werd opgenomen in A4/6.1 Vc. De rechtbank sanctioneert door haar uitspraak deze met het beleid in strijd zijnde handelwijze door verweerder.

Conclusie

Appellant concludeert tot gegrond verklaring van het hoger beroep, met het verzoek aan uw afdeling te doen wat de rechtbank had behoren te doen met gegrond verklaring van het beroep en opheffing van de bewaring met veroordeling van verweerder tot betaling van een schadevergoeding;

Kerkrade, 28 september 2007

Hetwelk doende enz.
namens

bepaaldelijk gevolmachtigde
mr P.A.E. Engelen

